

Stockholm d. 9 Maj 1901

Käre lille Pekkagobben!

Jag har en alldeles oöfversigtligt träsigt
sannvete vis-à-vis dig, att hur jag
än smetar med alla möjliga mer
eller mindre gilliga undanskylningars
syndetikon, så ~~visar~~ sprickorna dock
litet emellanåt. Nu alldeles på för-
derpöets brant (jag skall nemligen om
nägra dagar begifva mig öfver kaperet
söderut) kastar jag mig vilst öfver
den undanskylade tiden att befäller
den flamma, men då jag ej är
säker på huru stort inflytande min
hypnotiskt ständigt osomglober kan
hafa i det opeendat så - låtom
oss skynda till saken! Som du nog

af en eller anden mere eller mindre
"liten fugel" høit, fins årsmødet i
år den 9^e og 10^e Juni, og som jeg
af samme mere eller mindre lille
fugel åpen høit, tænker da möjligen
berede os nytrængen ad åter
skick dina lockers swall. Nu skriver
jeg ju ad i sådant fall åpen å
alla möjligas vägnar telefonsäkra oss
om fördelen ad åpen förminnna din
tungs swall; i den fullkomliga öfver-
tygelsen ad såväl det ena som det
andra swallet, ju ad inte tala om
det tredje 9^e, Tankames, stå till sakens
förfogande, her emellertit flitveloen
redan berst dig rum, så ad säga,
nu icke endast ad rum uten en
fullkomlig dubbel nemligen dels en
salong ad hålls Sunday middy kl.

2 efter middagen (logiskt så ad säga) ni-
fö Stokholms stifts allmänhet öfver
kapulaget, och en mindre kabriol
ad exprens samma dags qvår å
gemensamt samqvår där en qvarts
tyngofjärdedel af tjundredelen af en
vecka står till din förfogande. Af-
sikten med dessa mina kalskrifvande
skrifvelser är nu 1^e hind jag redan
sagt 2^e ad bejdi dig, såfört du
jå ännu klart för dig, till ofvan
mer än en gång nämnda mer eller
mindre lilla fogel invappatera till
vidare beförden hvid som kommer
ad ; salongen fördragas, detta på
grund af den ohyggliga reklam som
skall i storkens tidningar verkställas.

Ja, jag skulle ha en hel mängd
andra saker ad tala om, men de ni

Således naturligen träffas an de
jag i alla fall icke kan få något svar
från dig för när till ämnet (jag kan
mer naturl. näml. an jämt hem till
beträffning så är det ju naturl.
mera praktiskt ad uppstjälta saker).

På en så pass saker måste jag säga naturl.
dels tacka dig för din hyggelig bref till
mig dels uttrycka min och min hustrus
stora glädje ad så du jag få se dig för när
hem. Med vänligt en liten tryckt
hälsning

Vänligen
Mil.

Jag skulle egenhändigt vilja skicka
Er en hjärtlig hälsning och en
"välkommen åter". Det skall bli så
roligt att åter få råka Er. Tack för
de hälsningar Vi sändt då och då
genom Alma Edström.

Er vän fru Gertrud.